

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2023 m. rugsėjo 28 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Andžej Maciejewski (kolegijos pirmininkas), Egidijos Tamošiūnienės ir Agnės Tikniūtės, susipažinusi su 2023 m. rugsėjo 15 d. paduotu **atsakovės R. N.** kasaciniu skundu dėl Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. birželio 15 d. sprendimo peržiūrėjimo ir prašymu atleisti nuo nesumokėtos žyminio mokesčio dalies,

n u s t a t ė :

Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija 2023 m. birželio 15 d. sprendimu nusprendė:
„Klaipėdos apylinkės teismo 2022 m. gruodžio 19 d. sprendimo dalį, kuria atmestas ieškovo M. R. ieškinio reikalavimai dėl automobilių „Opel Astra“ ir „Audi Q5“ pripažinimo bendrąja daline nuosavybe ir atidalijimo iš bendrosios dalinės nuosavybės, atsakomybės pagal vartojimo kredito sutartį pripažinimo ir padalijimo, taip pat iš dalies dėl kompensacijos priteisimo panaikinti ir priimti naują sprendimą:

- 1) pripažinti, kad ieškovas M. R. ir atsakovė R. N. vykdydami jungtinę veiklą:
 - bendrosios dalinės nuosavybės teise įgijo 2012 m. gamybos keleivinį automobilį „Opel Astra“ (*duomenys neskelbtini*), vidutinė rinkos vertė – 3587 Eur;
 - bendrosios dalinės nuosavybės teise įgijo 2014 m. gamybos keleivinį automobilį „Audi Q5“ (*duomenys neskelbtini*), vidutinė rinkos vertė – 10 959 Eur;
 - prisiėmė kreditinį įsipareigojimą – 2019 m. gegužės 17 d. vartojimo kreditą pagal sutartį Nr. LD1913700040, 2021 m. sausio 1 d. negrąžintas likutis – 10 376,64 Eur;
- 2) atidalyti bendrąją dalinę nuosavybę ir prisiimtus įsipareigojimus:
 - priteisti ieškovui M. R. turtą – 2014 m. gamybos keleivinį automobilį „Audi Q5“ (*duomenys neskelbtini*), vidutinė rinkos vertė – 10 959 Eur;
 - priteisti atsakovei R. N. turtą – 2012 m. gamybos keleivinį automobilį „Opel Astra“ (*duomenys neskelbtini*), vidutinė rinkos vertė – 3587 Eur;
 - pripažinti ieškova M. R. asmeniškai atsakingą pagal 2019 m. gegužės 17 d. vartojimo kreditą pagal sutartį Nr. LD1913700040, 2021 m. sausio 1 d. negrąžintas likutis – 10 376,64 Eur;
 - priteisti iš atsakovės R. N. ieškovui M. R. 1502,32 Eur kompensaciją už bendros jungtinės veiklos pagrindu įgyto turto ir įsipareigojimų atidalijimą nelygiomis dalimis.“

Kasaciniu skundu atsakovė R. N. prašo panaikinti Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. birželio 15 d. sprendimą ir priimti naują sprendimą panaikinti Klaipėdos apylinkės teismo 2022 m. gruodžio 19 d. sprendimo dalį, kuria nuspręsta ieškinį tenkinti iš dalies priteisti iš atsakovės R. N. po 3264 Eur skolą ieškovams V. R. ir G. R. ir priteisti bylinėjimosi išlaidas, ir priimti naują sprendimą – patikslintą ieškinį atmesti.

Atsakovės kasacinis skundas grindžiamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytais kasacijos pagrindais – materialiosios ir proceso teisės normų pažeidimu, turinčiu esminės reikšmės vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, jeigu šis pažeidimas galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui, taip pat skundžiamame teismo sprendime (nutartyje) nukrypimu nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikos.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuoti pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, taip pat kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuoti pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Atsakovės kasaciniame skunde nurodomi tokie esminiai argumentai:

1. Ieškovai neįrodė nei vienos iš esminių paskolos sutarties sąlygų pinigų perdavimo atsakovei ir atsakovės įsipareigojimo grąžinti ieškovo M. R. iš ieškovų G. R. ir V. R. pavedimu gautus pinigus, nors tokia pareiga nustatyta būtent skolą prašantiems priteisti ieškovams. Ieškovai V. R., G. R. ir M. R. nebuvo sudarę rašytinės sutarties, 2013 m. gruodžio 19 d. 11 000 GBP (13 056,22 Eur) pinigų suma buvo pervesta į ieškovo M. R. banko sąskaitą nenurodant mokėjimo paskirties. Kokiu pagrindu ieškovai G. R. ir V. R. ieškovo M. R. tėvui, sūnui pervedė nurodytą pinigų sumą, atsakovei nėra žinoma. Atsakovė ieškovų niekuomet neprašė paskolinti pinigų, apie pinigų pervedimo faktą ieškovui M. R. nežinojo, šių lėšų negavo, juo labiau neįsipareigojo jų ieškovams grąžinti. Byloje nepateikti įrodymai, kurie patvirtina kad ieškovai G. R. ir V. R. suteikė atsakovei paskolą, t. y. kad pinigai kaip paskolos dalykas buvo perduoti atsakovei, taip pat kad atsakovė įsipareigojo grąžinti šiuos pinigus kaip paskolos dalyką. Byloje pateikti įrodymai, patvirtinantys vien tik pinigų pervedimą ieškovui M. R., nesant įrodymų, patvirtinančių pinigų perdavimą atsakovei ir išreiškiančių atsakovės valią sudaryti paskolos sutartį, nebuvo pagrindo nuspręsti, jog ieškovų ir atsakovės siejo paskolos teisiniai santykiai (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau CK) 6.870 straipsnis).
2. Sprendžiant sugyventinių ginčą dėl turto, įgyto bendro gyvenimo metu, nuosavybės teisės, teismo pirmiausia turi būti nustatyta, ar dėl

šio konkretaus turto objekto buvo sudarytas sugyventinių susitarimas įgyti turtą bendrosios dalinės nuosavybės teise.

3. Net ir nustčius nesusituokusių asmenų gyvenimo drauge, ūkio tvarkymo kartu faktą, dėl kiekvieno konkretaus turto objekto nuosavybės formos turi būti sprendžiama atskirai, t. y. net ir šalims gyvenant kartu ir vedant bendrą ūkį dėl konkretaus nuosavybės teisės objekto bendrosios nuosavybės gali ir nebūti susitarta (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2020 m. balandžio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-133-823/2020, 25 punktas). Byloje nėra ginčo, jog automobilis Audi QQ5 buvo įsigytas ieškovui M. R. 2019 m. gegužės 17 d. vartojimo kredito sutarties pagrindu gavus 14 000 Eur kreditą ir užregistruotas atsakovės vardu. Tačiau atsakovė neįgijo šį turtą bendrosios dalinės nuosavybės teise drauge su ieškovu M. R., o priėmė ieškovo M. R. dovaną, kaip tai numatyta CK 6.465 straipsnyje. Ieškovą M. R. ir atsakovę R. N. siejo artimi santykiai, sukuriantys situaciją, kada artimieji asmenys tarpusavio sandorių paprastai neįformina rašytine sutartimi, todėl įstatymų reikalaujamos paprastos rašytinės formos nesilaikymas neatima iš šalių teisės, kai kyla ginčas dėl sandorio sudarymo ar jo įvykdymo fakto, remtis liudytojų parodymais šį faktą įrodyti pagal CK 1.93 straipsnio 6 dalies 4 punktą.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad teismai netinkamai aiškino ir taikė skunde nurodytas materialiosios ir proceso teisės normas ir kad tai galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui. Kasacinio skundo argumentais taip pat nepagrindžiamas nukrypimas nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos bei CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodyto kasacijos pagrindo egzistavimas.

Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu CPK 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai). Atsisakant priimti kasacinį skundą, prašymas atleisti nuo nesumokėtos žyminio mokesčio dalies nenagrinėjamas.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais, 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui.

Grąžinti atsakovei R. N. 50 (penkiasdešimt) Eur žyminį mokestį, sumokėtą 2023 m. rugsėjo 15 d. AB „Swedbank“ mokėjimo nurodymu Nr. 133.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Andžej Maciejevski

Egidija Tamošiūnienė

Agnė Tikniūtė